

Maapatasopimuskomitea
2/10-33

P.M.

öljytulleista.

Keittämättömän pellavaöljyn ja keitetyn öljyn eli vernissan tullimäärien välinen erotus on meillä nykyään luonnottoman korkea. Se selviää seuraavasta yleiskatsauksesta:

	Raa'an öljyn tulli Smk.	Vernissan tulli Smk.	Erotus	
			absol. Smk.	% raaka- öljyn tul- lista
Suomessa nykyään	-:50	1:-	-:50	100
V. Lindgrenin ehdotus (perustuu vv.1922-23 tietoihin)	-:60	-:90	-:30	50
Ruotsissa nykyään	-:82	1:17	-:35	42,7
A.L. Halosen ehdotus (perustuu nykyvuosiin)	-:80	1:20	-:40	50
Tullitariffikomitean ehdotus	1:-	1:25	-:25	25

Tästä ilmenee, että

1) Raakaöljyn tulli on paljon alempi meillä kuin Ruotsissa, tai kuin miksi sitä meillä on kukaan ehdottanut;

2) Raakaöljyn ja vernissan tullin välinen erotus on meillä nykyään absoluuttisesti paljon suurempi kuin Ruotsissa, tai kuin miksi sitä meillä on ehdotettu - suhteellisesti, prosenteissa laskien, se on 2-4 kertaa suurempi.

Kohtuullisimmalta nykyaikana ja meidän oloissamme tuntuu ehdottomasti Tullitariffikomitean ehdotus. Kun hintaero on n. 20 penniä kilolta, pitäisi 25 pennin tullierotuksen - siis yli 100 %:n suojan - toki riittää!

Mitä siihen väitteeseen tulee, että pellavansiemenkakkuja Suomessa tulisi liikaa, lienee tämä kaiketi puristamojen oma asia ja vahinko. Hinnat kyllä tulevat alenemaan hyvin tuntuvasti, hyödyttäen maatalouttamme ja vahingoittaen ala-arvoista ulkomaista kilpailua, sekä pellavansiemen- että muiden rehukakkujen tuontia. Pahimmassa tapauksessa viemme ylijäämän ulkomaille (ilman vientipalk-

kiota).

Vernissan hinta taas ei voi mitenkään kohota enempää kuin sen tullikaan (Tullitariffikomitean ehdotuksen mukaan 25 p., Halosen ehdotuksen mukaan 20 p. kilolta), koska tuonti silloin ehdottomasti kasvaisi nykyisestään. Mutta lisääntynyt tuotanto kotimaassa pakosta suuresti alentaisi tuotantokustannuksia, ja tämä seikka sekä kotimainen kilpailu yhdessä ulkomaisen polkumyynnin kanssa kyllä pitäisi vernissankin hinnat kohtuullisina, samalla kuin rehukakkujen ja -jauhojen hinnat alenisivat pitkin linjaa - kilpailun vuoksi muidenkin kuin pellavansiemenkakkujen. Eikö tämä olisi maataloudellemme eduksi, samalla kun se vapauttaisi öljyteollisuutemme sen nykyisestä riippuvaisuudesta Ruotsista, missä yllämainittuja järkeviä periaatteita on noudatettu sen koko kansantalouden menestykseksi.

Helsingissä, lokakuun 11 p. 1933.

Valtioneuvostolle.

Tärkeistä tuotannonaloista meillä työskentelee kotimainen öljyteollisuutemme varsin epäedullisissa oloissa. Tutkimuksessaan vuodelta 1925 maisteri Verner Lindgren m.m. lausuu:

"Pellavaöljyä valmistetaan, kuten aikaisemmin on mainittu, kotimaassa. Sitä valmistetaan melkein yksinomaan ulkomailta tuoduista pellavansiemenistä, ja kun valmistus sitäpaitsi on sangen vähäistä, tulee tavara kalliiksi. Pellavaöljy on kuitenkin niin tarpeellista tavaraa, että sen valmistusta olisi elvytettävä kohtuullisen tullisuojan avulla." Tullisuojaiksi maisteri Lindgren ehdottaa 60 penniä kilolta.

Tällaista elvyttämistä ei kuitenkaan ole tapahtunut, ja kansainvälisen kilpailun kiristyessä ei 60 pennin suoja olisi siihen enää hyvin riittänytkään, kun pahimmat kilpailijamme toimivat paljon edullisemmissä oloissa. Seuraavasta taulukosta ilmenee tämän tuotannonalan kansantaloudellinen merkitys sekä kotimaisen valmistuksen osuus koko kulutuksesta, maisteri Lindgrenin tutkimusta seuranneina vuosina. Kun kotimaisen raaka-aineen merkitys on varsin vähäinen, on kotimainen tuotanto laskettu ottamalla maahan kunakin vuonna tuoduista pellavansiemenistä 30 %, mikä määrä öljyä näihin siemeniin keskimäärin sisältyy. (Todellisuudessa ei tietenkään eri vuosina puristeta juuri sinä vuonna maahan tuotuja siemeniä; tämä seikka ei kuitenkaan paljoakaan harhauttane tuloksia.) Taulukon viimeinen sarake ilmaisee kotimaassa puristetun öljyn määrän pro-senteissa kahden edellisen sarakkeen yhteissummasta, joka kuta kuinkin vastaa kotimaista kulutusta näinä eri vuosina, öljyn vientiä meiltä muihin maihin kun ei juuri esiintyne.

Vuosi	Tuotu pellavaöljyä ja vernissaa		Kotimaassa puristettu tonnia	Kotimainen valmistus % kulutuksesta
	milj. Smk.	tonnia		
1925	22,0	2.395	1.460	37,9
1926	19,7	2.733	1.259	31,5
1927	19,6	2.958	1.499	33,6
1928	19,8	3.193	1.840	36,6
1929	15,6	2.444	2.393	49,5
1930	21,2	2.758	1.075	28,0
1931	15,2	3.308	936	22,1
1932	10,2	2.540	1.031	28,9

Kuten ylläolevasta ilmenee, ei kotimainen öljyteollisuus meillä parhaana vuotenaankaan ole päässyt tuottamaan edes puolta omasta tarpeestamme, minkä lisäksi se ilmeisesti yleensäkin on taantumassa.

Kun meidän ilmastomme on varsin samanlainen kuin Ruotsin, soveltuu sikäläinen vernissa hyvin myös Suomessa käytettäväksi; ja koska meidän tullimme on huomattavasti alempi ja asemamme muutenkin heikompi, on eräiden meikäläisten öljytehtaiden jo useamman vuoden aikana ollut pakko Ruotsista ostaa 2.000 astiaa (à 160 - 165 kg) keittämätöntä pellavaöljyä vuodessa, jotta ruotsalaiset pysyisivät poissa Suomen markkinoilta.

Mutta tällaisista uhrauksista huolimatta on kotimaisen öljyteollisuutemme asema edelleenkin sangen huono, kuten ylläolevasta taulukosta ilmenee. Vuodesta 1920 lähtien, jolloin allekirj. O.Y. Tienhaaran öljytehdas joutui nykyiselle omistajalleen, on se kuluttanut koko vararahastonsa, 300.000 markkaa, minkä lisäksi tappiutilillä nyt on 89.800 markkaa; mitään osinkoja ei ole jaettu, ja m.m. on johtokunta ollut palkaton, minkä lisäksi osakkeiden omistaja, Suomen Väri- ja Vernissatehdas O.Y., on myynyt öljytehtaan tuotteet ilman mitään palkkiota - tämä kaikki koko ajan vuodesta 1920 lähtien.

Allekirjoittanut O.Y. Kotkan Öljymylly, jonka v. 1920 perustettu edeltäjä epäedullisten suhdanteiden ja lisäksi huonon hoidon vuoksi v. 1931 joutui vararikkoon, toimii sekin hyvin tukalissa oloissa, seisoen osan vuotta ja niinikään suuresti kärsien ulkomaisesta kilpailusta. - Kolmas kotimainen öljytehtämme tuottanee ulkomailta vuosit-

tain jonkin verran enemmän raakaöljyä edelleen jalostettavaksi, kuin mitä se itse pellavansiemenistä puristaa. Tämäkin tehdas lienee kulluttanut parikin osakepääomaansa. Myöskin Tienhaaran ja Kotkan tehtaat ovat eräinä vuosina jossain määrin turvautuneet ulkomaiseen raakaöljyyn, vaikka emme pidäkään sitä kansantaloudellisesti suotavana.

On näet otettava huomioon muuan maataloudellemme varsin tärkeä näkökohta. Pellavansiemenistä öljyä puristettaessa saadaan sivutuotteena n. 70 % rehukakkuja tai -jauhoja. Jokaista 3 öljytonnia vastaa niinmuodoin 7 tonnia pellavansiemenkakkuja. Ottamalla ylläolevasta taulukosta maahamme eri vuosina tuodut öljymäärät ja kertomalla ne 7/3:lla, saamme ne öljykakkumäärät, jotka olisi saatu lisätuotteena, jos kaikki tuo öljy olisi puristettu kotimaassa. Vertaamalla näihin määriin maahan eri vuosina tosiasiallisesti tuotuja öljykakkumääriä, näemme, miten paljon tätä tärkeätä rehuainetta on jäänyt pois kansantaloudeltamme, sen tyytyessä ulkomailla puristettuun öljyyn.

Vuosi	Tuotua öljyä vastaava rehukakkumäärä	Todellisuudessa tuotu pellava- siemenkakkuja	Erotus
	tonnia	tonnia	tonnia
1925	5.588	1.123	4.465
1926	6.377	1.516	4.861
1927	6.902	1.992	4.910
1928	7.450	2.593	4.857
1929	5.703	2.279	3.424
1930	6.435	2.056	4.379
1931	7.719	361	7.358
1932	5.927	848	5.079

Maahamme tulevat pellavasiemenkakut tuodaan pääasiallisesti Venäjältä. Joskaan niiden laatu ei viime vuosina liene aivan yhtä ala-arvoinen kuin aikaisemmin, sisältävät ne yhä, maahantuojien oman ilmoituksen mukaan, useasti vieraita, vahingollisia aineksia, säkki-kangasjätteitä, tomua ja likaa. Kun niiden mukana vielä toisinaan tulee karjatautien siemeniä, on ymmärrettävissä maatalousväestömme

venäläisiin rehukakkuihin kohdistuva pelko, niin edullisina kuin asiantuntijat yleisesti pellavasiemenkakkuja pitävätkin, varsinkin mitä nuoren karjan ruokintaan tulee, asettaen ne muiden rehukakkujen edelle. Kun rehukakut ovat varsin tilaaviepää tavaraa verrattuna hintaansa - nykyään Smk. 1:70 kilolta vapaasti vaunussa satamakaupungeissa - ja kun ne ovat tullivapaat, voinee pitää varmana, että niiden hinta tulee Suomessa alenemaan sitä mukaa kuin kotimainen öljyteollisuutemme laajenee.

Naapurimaassamme Ruotsissa, jonka olot ja mahdollisuudet tällä alalla suuresti muistuttavat omiamme, on raa'an pellavaöljyn tulli 7 kruunua ja keitetyn (vernissa) 10 kruunua 100 kilolta, eli nykykurssin mukaan vastaavasti 82 penniä ja 1 mk. 17 penniä kilolta. Suomessa nämä tullit ovat vain 50 penniä ja 1 markka kilolta. Niinmuodoin on raakaöljyn tulli meillä vain 50 % vernissan tullista, vastaavan suhteen ollessa Ruotsissa 70 %, minkä lisäksi tulli meillä on hyvin alhainen.

Koska me monta vuotta olemme toimineet näin epäedullisin edellytyksin, toivoisimme alamme elpymisen vuoksi saavamme aluksi muutaman vuoden ajan nauttia hiukan parempaa suojaa, kuin mitä Ruotsissa on tälle tuotannonalalle myönnetty, ja pyydämme sen vuoksi kunnioittaen, että

keittämättömän pellavaöljyn tulliksi määrätään
Smk. 1:- kilolta, ja vernissan tulliksi Smk. 1:25 kilolta.

Tuotantomme vakiinnuttua olemme valmiit siihen, että suojaa myöhemmin hiukan alennetaankin, ei kuitenkaan alle Ruotsin tason, koska me silloin jälleen joutuisimme riippuvaisuuteen tästä maasta.

Anomuksemme hyväksyminen merkitsisi etupäässä puolivalmisteiden, raa'an pellavaöljyn, tullin koroitusta; tämä ilmeisesti keskittäisi öljyn keittämisen entistä enemmän öljymyllyihin, samalla kuin se tekisi näiden puristustoiminnan laajemmaksi ja siis kannattavammaksikin, rehukakkujen pakollisesta hinnanalennuksesta huolimatta. Viimemainittu seikka koituisi välittömästi maataloutemme hyö-

dyksi; toisen valmiin tuotteemme, vernissan, varsin vähäistä tul-
linkoroitusta ei voitane pitää kohtuuttomana sen hintaan verrattu-
na, joka nykyään on Smk. 6:85 - 7:30 kilolta vapaasti vaunussa ran-
nikkokaupungeissamme.

Työtilaisuuksien varaamisen ja kohtuullisen pääomanmuodostuksen
tai -säilymisen turvaamisen vuoksi omalle kansantaloudellemme tahto-
nee Valtioneuvosto kiinnittää huomiota tähän kunnioittavaan anomuk-
seemme.

Helsingissä 2 p. Lokakuuta 1933.

O.Y. KOTKAN ÖLJYMYLLY

John Grundström

Tienhaara 2 p. Lokakuuta 1933

O/Y TIENHAARAN ÖLJYTEHDAS A/B

T.V. Gallén

Jäljennöksen oikeaksi todistavat:

Kannu Kannula.

J. Savonius

L a u s u n t o .

O.Y. Kotkan Öljymylly ja O.Y. Tienhaarán Öljytehdas A.B. nimisten toiminimien Valtioneuvostolle osotetun, kuluvan lokakuun 2 päivälle päivätyn yhteisen anomuksen johdosta, joka koskee keittämättömän pellavaöljyn ja vernissan tullien korottamista, saan minulta pyydettyinä lausuntona kannoittavimmin esittää seuraavaa.

Mestelouden kannalta on kotimainen pellavaöljyteollisuus tärkeä useammastakin syystä. Se on välttämätön pellavanviljelykselle sen vuoksi, että siten saadaan menekkiä pellavansiemenille, jotka pellavanviljelyksen kokonaistuotosta muodostavat varsin tärkeän osan. Ellei olisi kotimaisia öljynpuristamoja, ei sille ylijäämälle pellavansiemeniä, jota ei tarvita kylvösiemeneksi, olisi kannattavaa käyttöä. Tosin kotimaista raaka-ainetta toistaiseksi on puristamoille tarjona verraten vähäisiä määriä, mutta pellavanviljelyksen laajentuessa on erityisen tärkeätä, että siemenille on käyttömahdollisuuksia.

Vieläkin tärkeämpänä kuin pellavansiementen menekkimahdollisuuksia silmälläpitäen on kotimaista pellavaöljyteollisuutta pidettävä kunnollisen väkirehun saannin vuoksi. Pellavaöljyn valmistuksessa saatava sivutuote, pellavajauho tai pellavakakku, on tärkeä karjanrehu. Se on välttämätön ainesosa vallankin korkealypsyisten lehmien väkirehu-seoksissa ja edullisten ruoansulatusvaikutustensa vuoksi se on tärkeä rehu vasikkain ja nuorenkarjan ruokinnassa. Kotimaisen pellavakakun ja -jauhon laatu on tunnettu erittäin hyväksi. Ne eivät kuitenkaan ole riittäneet tyydyttämään koko kotimaan tarvetta, vaan on huomattavia määriä tuotu ulkomailta, varsinkin Venäjältä. Heikon puhtaustensa ja usein myös pilaantuneen laatussa takia on ulkomaisten pellavakakujen käytöllä kuitenkin omat vaaransa, joten niitä ei voida turvallisesti käyttää nuorille eikä sairaille eläimille.

Kun kotimainen pellavaöljyteollisuus heikon tullisuojan takia on joutunut siinä määrin vaikeuksiin, että on kysymys sen kokonaan

lakkaamisesta, olisi edelläesitetyistä syistä maatalouden kannalta
erittäin valitettavaa, jos tällainen teollisuuden tyrehtyminen ta-
pahtuisi.

Helsingissä 4 p:nä lokakuuta 1933.

K. J. Ellilä

Jäljennöksen oikeaksi todistavat:

Kalle Kammela.